Fons especials de la Biblioteca UdG

Política de valor

La Biblioteca de la UdG conté uns fons especials que no sols la singularitzen i li afegeixen valor, sinó que la converteixen en focus per a l'estudi i la difusió de les personalitats que al seu dia van cedir aquests fons.

L'existència de fons especials forma part de la política de valor de la Biblioteca de la UdG. Des del seu inici, ha apostat per la incorporació de biblioteques personals i col·leccions especials relacionades amb els estudis i amb l'entorn gironí, cedides per personatges del món de la universitat, de la cultura i de la ciència. Aquests fons, el primer dels quals va ser la biblioteca del filòsof Josep Ferrater Mora, a cura del professor i també filòsof Josep M. Terricabras, la converteixen en focus per a l'estudi i la difusió de les personalitats més rellevants del nostre entorn.

Segons Joaquim Maria Puigverd, vicerector de Relacions Institucionals, Societat i Cultura, la Universitat de Girona té un fons bibliogràfic jove que, gràcies a una política de donatius i acceptacions de fons particulars «del tot encertada», s'ha incrementat i millorat sensiblement i ha ajudat la seva Biblioteca a convertir-se en la cinquena més ben valorada de l'Estat. El catàleg dels fons comprèn una trentena de col·leccions, si s'hi sumen les incorporades recentment de Pierre Vilar i Raimon Panikkar. Precisament el fons Panikkar ha rebut un ajut del Consell Social que ha de permetre la seva catalogació.

Els fons especials ocupen una bona part de la nau lateral de la Sala Gòtica de la Biblioteca del Barri Vell. Un dels aspectes importants ha estat el treball que s'ha dut a terme per a la seva divulgació, en forma de catalogació digital, que els ha fet accessibles des de qualsevol lloc a través del web de la Biblioteca de la UdG. Aquesta accessibilitat, i la incorporació de nombroses reproduccions gràfiques dels documents per afegir atractiu visual als continguts, són instruments de primer ordre per acostar-los als estudiosos dels donadors dels fons i del seu temps.

Antònia Boix, directora de la Biblioteca, explica que acceptar i mantenir un fons especial no és un regal, sinó tota una

responsabilitat. D'entrada, la catalogació és més lenta del que seria habitual en una col·lecció de llibres, perquè cal donar rellevància, a més dels llibres i dels manuscrits dipositats, a la documentació que els acompanya. «Això no ha d'estranyar perquè, dels llibres i dels manuscrits que han dipositat els propietaris, o els seus hereus, en surten fotografies, notes, algun bitllet de tren fet servir com a punt de lectura, i també dedicatòries, moltes dedicatòries, que posen de manifest fins a quin punt era ample el món de relacions d'uns i altres», assegura Boix. La feina dels bibliotecaris consisteix a fixar tots els detalls, perquè són precisament els detalls els que afegeixen valor al fons.

Els fons, detalls de valor

Els fons tenen una significació especial per a l'estudi de diferents àmbits del coneixement. Per exemple, el fons Pierre Vilar i el Vicens i Vives confereixen a l'Institut de Recerca Històrica de la UdG una gran importància com a centre d'investigació històrica i historiogràfica a Catalunya, perquè ambdós historiadors solquen amb la seva peripècia vital la medul·la espinal del segle XX. El fons Ferrater Mora constitueix una base sòlida per al coneixement del filòsof i, també, dels debats principals de la filosofia contemporània, que flueixen en una correspondència personal que abasta el període del 1935 al 1991. Passa una cosa semblant, ara amb la medicina com a focus, amb el fons Sánchez Babot. Aquest metge gironí destaca per la seva passió bibliòfila, fet que converteix el fons en un dipòsit imprescindible, perquè s'hi troben des de tractats mèdics venecians del segle XVIII fins a un gran nombre de llibres i revistes internacionals del segle XIX. Un altre fons que destaca per la seva especialització és el que correspon al llegat del matemàtic Lluís Santaló, sobretot perquè un dels objectius de la seva creació va ser la compilació i catalogació de la seva extensa obra, que fins aleshores estava dispersa.

Els altres fons tenen en la mateixa heterogeneïtat el seu valor més important. Es tracta, en tot cas, de reconèixer la vàlua dels donadors a través dels llibres que contenien les seves biblioteques, dels llibres que tenien... i dels que no tenien. Són els casos dels fons Prudenci i Aurora Bertrana, Manuel Brunet, Raimon Panikkar, Christopher Small, Robert Brian Tate, Joaquim Franch i el del filòleg Modest Prats.

Fons documentals i biblioteques personals

- Fons Prudenci i Aurora Bertrana
- Fons Manuel Brunet
- Fons Joaquim Franch
- Fons Josep Ferrater Mora
- Fons Raimon Panikkar
- Fons Modest Prats
- Fons Sánchez Babot
- Fons Lluís Santaló
- Fons Christopher Small
- Fons Robert Brian Tate
- Fons Jaume Vicens i Vives
- Fons Pierre Vilar

Col·leccions especials

- Fons Antecessores
- Fons per a la Història de l'Educació
- Fons d'Estudis Marítims
- Fons ICHN (Institució Catalana d'Història Natural)
- Fons Magisteri Exiliat de Catalunya
- Fons de la Càtedra de Promoció de la Salut